

D G A D

I-gaz-ság-ban, szel-lem-ben, é-le-tem át-a-dom, sze-rel-mem-nek o-la

G A D D⁷ G A

ját, tel-jes hó-do-la-tom. Min-dent át-a dok Ne-ked, fo-gadd el Is-te-nem,

Hm G A D D⁷

— ol-tá-rod-ra hadd te-gyem, itt van meg-tört szí-vem. Refr.: Jé - zus hű, jó ba-rát,

G A D D⁷ G A

— mondd, mit ad-ha tok? — Sze-re-tő nagy Ki-rály, — va-jon mit hoz-ha tok?

D D⁷ G A D D⁷

— Mit mond-hat-nék Ne-ked, — mi-ről szól-jon da lom? Ne-ved di-csé-re-tét

G A Hm Em D/F[#]

ho-zom aj-ka-i-mon! Há-lá-mel-mon-da-ni — min-den szó_ sze-gény,

G⁹ Em D/F[#] G A D

— hi-szen oly nagy sze-re-tet-tel — tar-to-zom Ne-ked én!

2. Értem adtad életed, Tiéd vagyok ma már.
 Meghaltál a keresztfán, ez volt értem az ár.
 Ott győzted le bűneim, lemostad szégyenem,
 A mennybe ajtót nyitottál, és behívtál engem.
 Refr.: Jézus hű, jó barát...